

Társteremtés új megközelítésben - A „kórusban”

Torontó, Kanada - 2002. szeptember 21.

(Forrás: http://www.kryon.com/k_chaneltoronto.html)

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Egy szent, biztonságos és édes helyen vagyunk most, ahol egy rövid időre még a közületek legelfoglaltabbak számára is mintha megállna majd az idő. Örülök, hogy ezt elmondhatom nektek, miközben kíséretem lassan megérkezik, hogy vigyázzon rátok. Ő ezek csak üres szavaknak tűnnek nektek, ugye? Lesznek olyanok köztetek, akik azt mondják: „Ez lehetetlen. A Szellem nem beszélhet így, ilyen egyszerűen hozzánk. A nagy mágnesesség miatt hangját villámlás, mennydörgés és más nagyszabású fizikai jelenségek kísérik. Felhők szétválása, tengerek áradása...” Ha ezt elhiszitek, akkor nem láthatjátok az igazságot, hogy mindannyiótokban van egy mag, amely mindent tud amit én... egy mag, Isten családjának része.

Ez egy biztonságos hely... most. És amikor azt mondjuk, hogy még „a közületek legelfoglaltabbak számára is”, azt komolyan gondoljuk. Felkérünk benneteket, hogy teljes nyugalomban tegyetek le 20-30 percre minden olyan dolgot, mely zavarhatja benneteket bensőséges üzeneteink fogadásában. Tegyétek félre egy helyre, mely annyira biztonságos, hogy később elgondolkodtok majd rajta, egyáltalán vissza kívánjátok-e venni őket! Erre kérünk fel benneteket ebben a pillanatban. Kedves olvasó, miért szegezed most is a lapra szemed? Komolyan szeretnél mindent megérteni? Akkor helyezd magad egy semleges térbe - ahol úgy tudunk kommunikálni, hogy gondolataidat nem kötik le a napi gondok.

Azok számára, akik kétségbe vonják, hogy a fátyol túloldalán lévővel lehetséges beszélgetni, a következőt mondjuk: ne úgy hallgassátok vagy olvassátok ezeket a sorokat ahogy általában. Itt az ideje, hogy érezzétek kíséretünk finom érintését, miközben helyet foglalnak mögöttetek. Vannak akik tudják, hogy épp ez történik most. Ha ezt érzed te is, akkor most ünnepelj... teljes biztonságban.

Az emberiségnek azon része, mely most itt ül előttem, kezdi megérteni az új realitást. Képességei révén tudásra tehet szert, bölcsé és interdimenzionálissá válhat. Mekkora teljesítmény! Ehhez a négydimenziós lénynek a négy dimenzió fölé, a linearitás fölé kell emelkednie. Meghívásunk mindig is nyitott volt mindenki számára, hogy megértsétek a megérthetlent, megragadjátok a megragadhatatlant és felfogjátok a felfoghatatlant. Olyan dimenzióba kerülhettek, mely nem a tietek, mely más mint amiben megszülettetek. Olyan dimenzióba, melyet már kezdetek megérteni, melynek elérésére engedélyt kaptatok és amelyről ebben az évben tanultok majd többet.

Tudjátok mi történik azokkal, akik új dimenzióba lépnek? Magukra vonzzák mások figyelmét! Mondták neked az utóbbi időben valamire, hogy „lehetetlen”, miközben életedben pont megvalósítottad? Hozzá tették azt is, hogy ha netán mégis képes lennél megtenni, akkor csakis gonosz vagy örült lehetsz? Akik ezeket mondják, azok csak a régi realitást, a régi proféciákat látják, ítéleteik korlátozott látásmódjukból erednek... a régi könyvből, amit még mindig nem tudnak letenni. Várjunk egy percet amíg a kíséret elfoglalja helyét. Ünnepeljük Isten szeretetét. (szünet)

Drága barátom, lehetséges, hogy sokkal több minden történik valóságodban, mint amit látni vélsz? Akár csak egy percre is függeszd fel hitetlenségedet. Nem esik károd és bármikor visszajöhetsz. Lehetséges lenne, hogy a szavak melyeket hallasz és olvasol, egyenesen a Szellemtől érkeznek - egy olyan családtagtól, akit te is nagyon jól ismersz, amikor nem itt vagy? Lehetséges? És vajon mi gátol abban, hogy most is felismerd? Talán az, hogy üzeneteit egy Emberi Lény közvetíti? Ha ez az oka, akkor hadd emlékeztesselek valamire: mindig is Emberek közvetítettek égi üzeneteket! Az idők kezdete óta Emberi Lények szolgálták az isteni üzenetek hírvivőiként. Ez így van. Szent irataitok mind Emberektől származnak... olyanoktól, akik talán képesek voltak valamit interdimenzionálisan meglátni. Ilyenkor mindig a fátyolon túlról jelent meg egy angyal az Ember előtt, majd elmondta rövid üzenetét. Az egész nem tartott sokáig és az angyal kevés ideig maradt. Mindig azzal kezdte, hogy ne féljenek tőle, mert az egész emberiséget érintő üzenetet hoz... bolygótok szinte minden vallása magáévá tette ezt az elvet. Az angyalok arra törekedtek, hogy az Ember biztonságban érezhesse magát és így a félelmek helyett megértés kapjon benne helyet.

Lehet, hogy az üzenet most a te realitásodat érinti? Eljött az idő, hogy megérezd ami most itt történik és megerősítsd tested számára is? Tudtad, hogy neked is van kíséreted? Részben erről fogunk ma beszélni. Kíséreted egy olyan csoport, melynek tagjai ott ülnek melletted, előtted, körülötted, fölötted... Néhányan már érzitek, mint próbálják magukat különböző módokon észrevetetni veletek, azt kérdezve közben: „Itt vagyunk, érzed?” Azt hiszitek véletlen, hogy itt ültök ma ebben az előadóteremben? Azt hiszitek, hogy csak úgy hirtelen elhatároztátok, elolvassátok ezt a könyvet? Hányan vagytok tudatában: saját döntésetek alapján előre egyeztetettétek (a hallgatóságához szól), hogy ma egész nap itt fogtok ülni? Mindannyian beleegyezésedet adtátok ahhoz, hogy megérintsen a zene, a meditáció és a humor. Többekkel együtt sétáltatok be ebbe a terembe s ültetek le a székekbe, pontosan úgy ahogy azt előre megterveztetek, mégis úgy tesztetek mintha nem ismernétek egymást. Ez csöppet sem furcsa, hiszen épp ebben áll... a szinkronicitás. Nem véletlen, hogy ma épp ezt hallgatod vagy olvasod. Az, hogy itt ülsz előttem, több is mint szinkronicitás. Amikor a beleegyezésedet adtad, akkor egy igazítást végeztél. Egy energia-igazítást - egy hármasság igazítást arra vonatkozóan, hogy itt ülsz majd és

megteremtés valamilyen.

Amikor legutóbb Emberi Lények előtt ülve üzenetet küldtem, akkor a hármas teremtésről beszéltem. Beszéltem a kirakós játék előttetek lévő eleméről és elmondtam, hogy amikor megoldjátok, akkor egy háromdimenziós energia keletkezik, mely egy triádot alkot a Kozmikus Szövedéken. Nem azért jöttünk, hogy megint erről beszéljünk, de mégis fontos újra áttekintenünk, mert mai tanításunk az emberi teremtéssel és társteremtéssel kapcsolatos. Emlékeztetek vissza arra a gondolatra, hogy két dolog találkozásából néha egy harmadik keletkezik. Az emberi igyekezet látszólag a semmiből teremti meg a megoldás energiáját. Át kell még tekintenünk további két gondolatot - bár róluk is beszélünk korábban, de igen fontos megértenetek őket mielőtt továbblépnénk. Akkor kezdődjék a tanítás. (szünet)

Drága barátaim, ahogy itt ültök előttem székeitekben, meg vagytok róla győződve, hogy egyedül (egyes számúak) vagytok, pedig nem így van. Ez annál sokkalta nyilvánvalóbb interdimenzionális tény, mint ahogy azt hiszitek. Ez egy ismert tény. Hányan vagytok tudatában, hogy Kryon egy csoport? Bár ti csak egy Ember hangját halljátok, ahogy közvetít. Most azt mondhatjátok: „Hát akkor áruld el, ki mindenki van még közönünk ma?” (neverés) És ez nagyon is jogos kérdés lenne! Mert a „Kryon csoport” folyton változik. Az előtte ülő hallgatóság szerint jeleníti meg önmagát. „A Kryon” egy csoport - és mindig is az volt. Ezért van, hogy angol nyelvetek szerint gyakran úgy mondjuk: „a Kryon”. Ez nem így lenne, ha nem akarnánk a csoportra utalni. Többes számúak vagyunk, de ti egyes számúnak tartjátok magatokat... az Emberi Lény.

Úgy látjátok magatokat, mint egy bizonyos Emberi Lényt, aki megszületett ebben a világban és mindig is csak ennyit láttok belőle. Mikor tükörbe néztek, úgy tűnik egy van belőletek. Hatalmas kozmikus tréfa ez! Látnotok kellene, mi van körülöttetek! Ó, de hiszen ez nem új információ. Újra és újra beszélünk nektek személyes kíséretetekről, mely „magán viseli neveteket” és mindig ott van körülöttetek. Ez egy vissza-visszatérő Kryon téma. Elmondtuk: dönthettek akár úgy is, hogy egész életetekben nem vesztek róluk tudomást, mégse ítélnék el érte sem ők, sem Isten. Azt is elmondtuk, hogy soha nem fognak „vállon veregetve noszogatni” - soha nem avatkoznak be. Olyan, mintha örökösen egy szerszámosládát cipelnétek, melyet soha nem kívántok kinyitni. Szabadon dönthettek róla, hogy használjátok-e a szerszámokat vagy sem. De hadd mondjam el nektek: most olyan felébredt tudatosságú Emberi Lények ülnek itt a teremben, akik kezdik már megérteni, hogy ők mind egy-egy csoport. Kezdi megérteni, hogy bár egyes számúnak tűnhetnek, van körülöttük valami ezt meghaladó. És ez „ti és ti” vagytok.

Még azt is érzékeltettük, hányféle „te” létezik és mit csinál ez a sok „te”. Ennek így kell lennie, a metafizikai kirakós játék másképp nem állna össze képpé. Nem lehettek egyes számúak, nem járhattok és társteremthettek a négydimenziós valóságban anélkül, hogy ne lenne interdimenzionális segítségetek egy személyes forrástól. Mi más módon működhetne Isten, ha nem így? Elgondolkodtatok már ezen? Ez a spirituális részetek az, amit úgy emlegetünk: „felettes én”. Vegyétek hát fontolóra: felettes énetek és emberi énetek együtt már nem lehet egyes számú, ugye? Ezen kívül: a felettes én maga is egy csoport neve! Ez eddig kettő... mi lenne hát, ha kicsit még tovább vinnétek ezt az elképzelést és fontolóra vennétek, nem lehet-e kettőnél is több? Látjátok felettes éneteket, mikor reggel a tükörbe néztek? Legtöbbször nem látjátok. Lehet akkor a csoportotok is nagyobb?

Beszéljünk most csoportotokról. Ez a bizonyos csoport a fátyol mögötti energiával áll összeköttetésben. Többes számú. Sokan vannak veled és ők mind „te” vagytok. És a melletted ülők ugyanígy „többen vannak”. Ha két ember ül egy teremben és elhiszik, hogy tényleg csak ketten vannak ott, akkor nincs fogalmuk a köztük zajló folyamatos energiacszeréről. Ó, akkor persze nagyon is érzik, ha konfliktus, rivalizálás van közöttük, vagy szerelem szövődik! Néhányan közületek pontosan érzékelik az ilyen helyzetekben keletkező energiát. Az energiát gyakran sűrűnek nevezitek, ilyenkor azt mondjátok: „szinte vágni lehet”! Mit gondoltok, miről van itt szó? Milyen energia keletkezik, ha valami olyasmit mondotok a nevetekkel jelölt kísérő csoportnak, amit eddig még nem mondtatok soha: „szeretlek”. Hallottátok már, hogy szeretnetek kell önmagátokat? Most talán valóban megértitek, hogy itt nem egy ego-vezérelt dologról van szó, hanem azon részeitek szeretetéről, melyek valóságokat alkotják és ezzel szeretettel tápláló energiát teremtetek önmagatok számára.

Hogyan képes az Emberi Lény a társteremtés révén megteremteni realitását... megváltoztatni azt, amelyben él? Hosszan tudjátok sorolni, mi kell ahhoz, hogy spirituális életet éljete. Hol ezt, hol azt kértek Istentől. De a Szellem válasz helyett mindig visszakérdez: „Miért nem használod társteremtő képességedet, miért nem teremted meg magadnak?”

A társteremtés definíciója: olyan teremtés, melynek során belső Szellemi magotok révén megváltoztatjátok realitásotokat - helyzeteket és szinkron eseményeket teremtve, melyek által eljuthattok olyan területekre, ahová egyébként nem juthattatok volna el. Néhányan így imádkoztok Istenhez: „*Drága Szellem! Szeretnék megteremteni életemben valamilyen, amit lelki szemeimmel már láttam. Voltak álmaim, melyekben bizonyos dolgokat tettem. Szeretném ezeket társteremtéssel megteremteni. Drága Szellem! Nem azt a munkát végzem, mely képességeim szerint megilletne. Nem mondom fel, kész vagyok ott maradni, ameddig kell, de érzem, hogy egyáltalán nem nekem való. Szeretném más módon megkeresni a pénzt - talán olyasmivel, mely az emberek segítségével kapcsolatos.*” Azt hiszed, nem hallottuk? „*Drága Szellem! Méltatlan anyagi helyzetben vagyok, ez nem felel meg nagyszerűségemnek!*” Azt hiszed, ezt se hallottuk? Azt gondold, hogy meg se hallgatunk téged, ugye? Ugyanazok a napi küzdelmek hónapról hónapra... és ti ugyanazokat a

dolgokat kéritek, újra meg újra.

A hálóval kapcsolatos munkák lassan befejeződnek. Sokan érzik úgy közületek, hogy - spirituális értelemben - egy „mozgó célpontot” kellene eltalálniuk és ezt szinte lehetetlennek érzik. Miközben életetekben próbáltok bőséget teremteni, szinte naponta történnek olyan változások, melyek rendre kereszteznek erőfeszítéseiteket. A háló lassan kezd stabilizálódni. Azt is elmondtuk, hogy a háló igazításának utóhatásaként még 2003 márciusáig érezhettek változásokat. Javasoltuk azt is, hogy egy darabig ne kezdjétek új dolgokba, hacsak nem akartok akadályok között, „hegynek fel” haladni. Azt is elmondtuk, hogy az energia, melyet önmagatok számára megteremtettetek, veletek marad és kezd értelmet nyerni. Társteremtésetek annál hatékonyabb lesz, minél inkább megértitek működését.

Néhányan feltették a kérdést:

- *Drága Szellem! Azt mondtad, Isten különleges teremtménye vagyok. Ez tényleg így van?*
- *Igen, pontosan így van.*
- *Drága Szellem! Azt mondtad, bármit megtehetek. Van egy gyönyörű álmom, amelyet szeretnék megvalósítani. Tudom, hogy én vagyok felelős az életemért és szeretnék jól sáfárkodni vele. Helyes dolog követnem az álmot, melyről úgy hiszem, isteni sugallatként kaptam?*
- *Igen, az.*
- *És valóban képes vagyok a társteremtés révén megteremteni magamnak mindent, amit helyénvalónak és igaznak érzek?*
- *Igen, képes vagy.*
- *Akkor úgy döntök, hogy megteremtem! És úgy is lesz.*

Annak érdekében, hogy elmondhassuk nektek mindazt amit kell, először a zenekarról kell beszélnünk. Pontosítanunk kell egy kifejezést, melyet egyre többször fogunk majd használni. Évekkel ezelőtt beszéltünk először nektek a Kozmikus Szövedékről. Vessünk rá ismét egy pillantást. Vegyük szemügyre az egymással kapcsolódó szálak e hatalmas együttesét. A Szövedék formája meghatározóan fontos: energia kapcsolódik energiához, mindenki mindenkihez, minden mindenhez, minden bolygó minden bolygóhoz, a Naprendszer minden tagja a többihez. Mint egy gigantikus méretű kirakós játék, mely meghatározott célt követve örökösén mozog. Ha úgy tekintünk a Szövedékre, mint egy hatalmas, húros zeneszerszámmra - a Szellem lantjára -, akkor észrevehettek, hogy e lant húrjai több irányba is megpendíthetők. Amikor pedig egy-egy húr megpendül, harmonikus spirituális zene csendül fel, a harmónia gyönyörű felhangokat képez és ez további húrokat rezonáltat meg. A húr neve pedig: munka, bőség, feloldás, béke.

Ha megérted eme metaforát, megkérdezheted: *„És nekem melyik húrt kell megpendítenem? Melyik az enyém? Szeretném megtalálni saját energiámat és azt, miben vagyok különleges, hogy ezzel megteremthessem életemben a bőséget, megtalálhassam az ideális munkát, teljesíthessem életcélomat. Előre szeretnék lépni. Melyik az én húrom?”*

Az egyik dolog, amit tehettek, hogy megkeresitek azt a húrt, melyen a nevetek áll. Nagyon is ésszerűnek tűnik, ugye? Ha az univerzum különleges lényei vagytok, akkor a nevetekkel ellátott húrnak is ott kell lennie nem gondoljátok? Ám lehet, hogy még sincs ott. Most elárulok egy újabb titkot, amit eddig még nem tudhattatok: nem személyekhez rendelt húrokat kell keresnetek. Mert mi is történne, ha végül megtalálnátok és megpendítenétek? Lenne bármi haszna egy olyan hangszernek, melyen csak egyetlen húrra kellene figyelni, amikor pedig jól tudjátok, hogy az energia akkor keletkezik, amikor az egyik húr hangja megrezegtet egy másikat? Nem lenne. Egyszerre kell látnotok az összes húrt és elgondolkodni a következőn: *„Egy dallamot játszanak. Milyen dallam ez? És vajon melyik húrt kell megpendítenem, vagy melyik hangot kell énekelnem, hogy a dallamot szépen visszahangozza? Ha rátalálok, akkor minden egy csodás harmóniában rezeg és visszahangzik majd... és a társteremtés energiája megszületik. Ha együtt tudok rezegni velük, az azt jelenti, hogy megtaláltam különleges társteremtő hatalmamot.”*

Ez egy összetett folyamat, mely a spirituális rezonanciáról szól. A társteremtés maga a spirituális rezonancia. Ennek definíciója: olyan energia, ami a hozzá harmonikusan csatlakozó energiáktól felerősödik és ezzel újabb különleges energiákat teremt, melyek bár az eredetiekkel szinkronban működnek, mégis egyediek. A zenében ezeket az új energiákat gyakran „felhangoknak” nevezik. Úgy keletkeznek, hogy két különböző frekvenciájú hang szólal meg egymás mellett. Néha a két hang frekvenciáinak összege felerősíti a hangzás amplitúdóját, ezért az ilyenkor születő hangok erőteljesebbek, de máskor az amplitúdó csökken, így a hangzás is gyengül. A most használt metafora alkalmas volt a jelenség bemutatására és egy metaforától vagy hasonlattól nem is várhatunk többet. Bár még a zenében is felfedezhetjük, hogy nem minden húr vagy skála egyforma. Amikor a dallam egyedi, akkor különösen nagy figyelmet igényel a harmonikusan illeszkedő hang kiválasztása. Jegyezzétek meg, hogy nem az energiák méréséről beszéltünk... csak arról, hogy harmóniába kerüljétek vele. Ez lényeges különbség.

Nem ugorhatsz fel csak úgy a hatalmas kozmikus lantra, hogy találomra megpendíts rajta egy húrt! Észre kell vened, meg kell találnod azt a bizonyos húrt, melynek hangja harmonikusan illeszkedik és rezonál a többivel. Ne aggódj... tudjuk, hogy a legtöbben közületek nem muzikálisak. Ám mindannyian rendelkeztek a szükséges eszközökkel, hogy a „szövedék kórusában” énekelhessetek. Ezek a csodás eszközök intuíciótokhoz kapcsolódnak. Ma róluk fogunk beszélni.

Hogy ezt az információt egy mélyebb szinten tudjam nektek átadni, megint egy parabolát mesélek. Méghozzá olyat, mely érzékletes módon szemlélteti mondandómat. Ezt a parabolát egyszer már elmondtam egy kisebb embercsoport előtt, egy kis szobában. Egy olyan szobában, mely egyik országhoz se tartozott és egyik földrészen se volt (a tengeri körútra utal).

Újabb parabola következik Wo-ról. Közel 12 éve már, hogy először beszéltem nektek egy emberről akit Wo-nak hívtak. Wo személyét használjuk mindig amikor spirituális példázattal szeretnék nektek szolgálni és azt is elmondtuk, hogy Wo egy átlagos Emberi Lény mint ti magatok. De akárcsak ti, Wo is rendkívüli erővel bír. Azt is elmondtuk, hogy bár férfiként utalunk rá, nem az. Wo olyan, mint ti vagytok - nem nélküli.

„Hogyan?” kaphatjátok föl fejetekeket most. Pedig így igaz: amikor nem a Földön tartózkodtok, akkor nincs nemetek. Bár csak megértenétek, hogy igazából Isten csodálatos teremtményei vagytok, a fényenergia képére formált lények, akiket a sejtműködés nem befolyásol.

De ezt most nem érthetitek, mert amikor Emberi Lények vagytok hatalmas polarításban éltek, annak hol az egyik hol a másik pólusán. Biológiaiilag ezért vagy az egyik nemhez tartoztok, vagy a másikhoz. És bár lehet, hogy nagyon elégedettek vagytok nemetekkel, alkotóelemeitek mindkettőt képviselik. Wo nem férfi, neve a woman szóból ered, mely egyszerre utal férfira és nőre is. Így hát Wo mindkét nemet képviseli. De a könnyebb érthetőség kedvéért férfiként utalunk rá.

Wo és a varázs-üvegek

Wo olyan, mint ti vagytok. Szellemi ember, aki érzékeli az új energiákat. Egy kihívásokkal teli Földön él, szeme előtt sorra bontakoznak ki olyan dolgok, melyekről soha egyetlen jóindulás se szólt. Hajnali háromkor, lelkében számtalan kérdéssel felriad, majd meghallja a csendes kis hangot legbelül, amint épp azt kérdezi: „*Van valami, ami miatt aggódnom kellene?*” Látod... valóban olyan, mint te vagy. Ő is az új Földön él, mely irányt változtatott és most épp egy olyan úton halad, ahol még soha nem járt. Akárcsak te.

Hadd meséljek most Wo életéről kicsit. Ha őt kérnétek, hogy meséljen róla, akkor három kihívást említene, mellyel folyamatosan szembesülnie kell, ezek pedig a következők, a megadott sorrendben: (1) Az életcél: Wo itt elmondaná, tudja magáról, hogy született gyógyító. Bölcsességgel és tudással rendelkezik és képes a tudás átadására is. Bár talán nem a klasszikus értelemben vett gyógyító, hanem inkább olyan, aki bölcsessége és szavai által tanít. Igen sok bölcs és hasznos dolgot tudna mondani az embereknek, ha egyáltalán hajlandók lennének meghallgatni. (2) A bőség: Wo úgy érzi, ez hiányzik az életéből. Olyan helyzetet szeretne teremteni, ahol rendelkezésére áll a Kryon által emlegetett raktár. Szeretné megtalálni, igényét kifejezni rá és használni is. (3) A munka: Wo abba is beavatna, hogy a munkahelyén se mennek rendben a dolgok. Munkatársainak fogalmuk sincs róla, ki is ő. Reggelente bemegy dolgozni, munka után pedig hazamegy és úgy érzi, olyan emberek mellett kell leélnie fél életét, akikkel önszántából soha nem töltene együtt az idejét. Senki se tudja, hogy Wo született vezető. Remekül betölthetne különböző vezetői pozíciókat, de érdekes módon még csak segítséget se kér tőle soha senki. Mondhatni, figyelemre se méltatják. Nem mondanak fel neki, nem is léptetik elő. Egyszerűen csak „van”. Nap-nap után reggel bemegy, munka után pedig hazatér. Soha semmi változás.

Ez egy metafora. A metaforákat és allegóriákat, mint „tényleges jelentésükön túli jelentéssel bíró” történeteket meséljük el. Minél mélyebbre néztek, annál többet láthattok bennük. A mai napon több dolgot is igen könnyen érthetően vezetek be, de a későbbiekben nehezítke a dolgon. A parabolák csak azoknak fedik fel igazán magukat, akik közelebbről is megvizsgálják és tanulmányozzák őket. Az előbbi parabolában az igazság három szintje rejlik, nem mind egyértelmű.

Wo elindított valamit az életében. Ahogy szokta, leült a Szellem elé és így szólt:

- Édes Istenem! Mutasd meg nekem, amit tudnom kell. Életem három területén is szeretném megteremteni a csodát, de nem tudom, hogy kezdjem el.

A következő napokban egy angyal jelent meg Wo előtt. Azokban a furcsa percekben történt, amikor rendszerint nem igazán csinált semmit. Bár jelen esetben épp énekelt és játszott. Hirtelen egy angyal jelent meg előtte és így szólt hozzá:

- Ne félj! Azért jöttem, mert hívtál.

Wo hihetetlen módon megörült. Így szólt az angyalhoz:

- Ó, azt hiszem, tudom, miért jöttél. Ismered életem három problémáját, melyekkel sehogy se boldogulok. A segítségedre van szükségem. Szeretném mind a hármat megoldani és megteremteni azt, amire vágyom. Szeretnék mindent jól csinálni, pont úgy, ahogy kell. Szeretném, ha minden spirituális fejlettségemnek és különlegességemnek megfelelően történne. Kész vagyok! - mondta tiszta szívből és igen, valóban készen állt.

Az angyal így felelt neki:

- Épp ez az, amiért jöttem. Rögtön hoztam is neked néhány eszközt segítségül. Ezek a teremtés új szerszámai: egy kalapács, egy véső és egy fűrész. Ezekkel majd képes leszel kikalapálni, kivésni és lecsiszolni azokat a darabkákat, melyek életed nagy kirakós játékából eddig hiányoztak.

- Új eszközök! - kiáltott fel boldogan Wo. - És egyszerre három is! Hálásan köszönöm neked, kedves angyal.

Az angyal pedig így szólt:

- Ez még nem minden Wo. Egy kicsit később, amikor már elkészültél a darabkákkal, visszajövök majd és akkor újabb ajándékot kapsz tőlem.
- Alig várom! - felelte Wo és az angyal ezzel eltűnt.

El tudjátok képzelni, milyen eufórikus örömet jelent egy ilyen válasz a kihívások idején? Wo nagyon izgatott lett. Azonnal tervezgetni kezdte, milyen darabokat készítsen, mire is van szüksége. Három dolgot fog alkotni, különleges üvegből és mindhárom páratlanul érdekes alkotás lesz majd, hiszen ő maga is az univerzum páratlan teremtménye. Úgy érezte, valami egészen egyedülálló dolognak kell kikerülnie a keze alól. Wo ült és elgondolkodott: „Elsőként életem célját fogom megmintázni, azt hogyan látom önmagamot, a gyógyítót, a tanítót. Csodálatos darab lesz. Lássuk csak, itt szögletes lesz, ott kerekre hagyom... itt lesz pár kiugró rész. Szimmetrikusra formázom majd, hogy szépen illeszkedjen a többi darab közé. Istennek is tetszeni fog majd.” - ezzel neki is állt.

Wo hol vésett, hol kalapált és amikor végzett, elégedetten nézte milyen szép darab került ki a keze alól. Tudta, most valami olyan dolgot sikerült alkotnia, ami csak az övé. Ebben a darabban benne volt bölcsessége, fantáziája és minden más is amit önmagában különlegesnek tartott. Óvatosan lecsiszolta majd olajjal lekente, hogy az olajos fény kiemelje különleges formáját és mindenki szeme megakadjon rajta. Majd úgy érezte, még egy dolgot meg kell tennie. A kis szobrot egy zsinaggal a nyakára akasztotta, mintegy a következőt hirdetve: „Én vagyok Wo, a tanító, a bölcs. Ez a mű, az én nagy szeretettel készített alkotásom. Ez vagyok én.

Wo ezt követően szórólapokat küldött szét, tudván, hogy a rengeteg energiának, amit a bölcsesség megszerzésére és a gyógyítói képességek elsajátítására fordított, most meg kell térülnie, hiszen immár magán hordja alkotását. Majd várt, csak várt... ám semmi sem történt. Nem jött senki, nem változott semmi. Wo ekkor azt gondolta magában: „Lehet, hogy valamit rosszul csinállok? Mit tehetnék, várok. Talán a mágneses hálónak még egy kicsit mozdulnia kell. Lehet, hogy az energia most nem a legmegfelelőbb se nekem, se a művemnek. De addig is, nekilátok a másodiknak. Talán a kettő együtt majd megteszi a hatását.”

Így hát Wo nekilátott a bőséget jelképező műnek. „No, lássuk csak! Mi jelképezné igazán a bőséget számomra? - tette fel magának a kérdést. - Tudom, mire van szükségem, azt is, hogy hol a raktár. Igen már tudom, itt ilyennek kell lennie, ott meg olyannak. Így majd pontosan illeni fog az első darabhoz. Igen, ez a lényeg! A két dolognak egymással összhangban kell lennie - úgy érezte, megfogta a lényegét. - Úgy készítem el a három darabot, hogy mind összhangban legyenek egymással, olyanok legyenek, mint egy hármasság különálló részei. Ez lesz majd az alap, melyen életem többi fontos dolgát is megteremtem.”

Wo ezután elkészítette második művét. Mennyire illett az elsőhöz! Méltán jelképezte a bőséget, mert ez is gyönyörű és különleges lett. Miután elkészült vele, lecsiszolta ezt is, majd bekente olajjal és a nyakába akasztotta az első mellé. Most már kezdte érezni a súlyukat. Üzenetük a következő volt: „Wo vagyok, a bölcs, a tanító. Aki még bőségben is él. Nézzétek csak!” Ám a pénz csak nem akart ezután se áramolni felé. Wo-nak, mint már annyiszor, megint hitelt kellett fölvennie bankjától... megalázkodva állnia a banki ügyművelő előtt... miközben spirituális jelentéstartalma két szép alkotása ott díszlett a nyakában. Wo sértve érezte magát.

Majd eszébe jutott valami. „Ha már gyógyítóként dolgozom, akkor biztos megjön a bőség is. És akkor többé már nem kell olyan munkát vállalnom, mely nem nekem való.” Szinte már látta maga előtt a három alkotást és úgy érezte, ha a harmadikkal is elkészül, az majd aktiválni fogja az első kettőt. Wo szinte biztos volt benne, hogy így lesz. „A három együtt lesz majd igazán különleges! Teremtő energiáimat méltán jelképezik majd.” Így hát elkészítette a harmadikat is. És ez lett csak igazán pompás darab! Tökéletesen illett az első kettőhöz. Ezt is gondosan lecsiszolta, majd beolajozta. Gyönyörűen fénylett, egyszerűen képzelni se tudott volna szebbet.

Így már az egész univerzum láthatja, kicsoda ő. Íme itt van Wo, a teremtő. A bölcs, a tanító, a bőségben élő... és akiből akár remek vezető is lehetne. Wo így ment munkába. Tudta, hogy mindenki látni fogja majd alkotásait. Így is volt. Azonnal kirúgták.

„Vajon mit csináltam rosszul?” - töprengett. Hiszen a Szellem utasításait követte. Kapott szerszámokat, isteni szerszámokat, hogy megteremthesse a saját isteni énje szerinti darabokat. Eszerint is cselekedett. Életének három területén ahol a kihívások érték, ahol változásokat szeretett volna, megpróbálta a hiányzó dolgokat megfelelő módon és szeretettel megteremteni. Senkit nem sértett meg vele, senkinek nem ártott vele. Mindenkit szeretett, most mégis sokkal rosszabb helyzetben volt, mint valaha!

Wo egy csendes pillanatban megint beszélni kezdett a Szellemhez:

- Drága angyal! Azt hiszem, megint szükségem lenne a segítségedre. Mondd el, mi az amit tudnom kellene - mondta és az rögtön meg is jelent.

- Nos Wo - jegyezte meg az angyal -, látom hasznát vetted a szerszámoknak. Ó, de hisz ezek gyönyörű darabok mind! Mégis azt gondolom, hogy amit adok neked, az sokkal inkább segítségedre lesz majd. Ezúttal egy interdimenzionális szemüveget kapsz tőlem, mellyel bepillantathatsz a Szövedékbe. Csak rövid ideig nézhetsz vele, de amikor felteszed, akkor képes leszel egyszerre látni magad és a Szövedéket. Ez az első alkalom, hogy ezzel a lehetőséggel egy ember élhet. Ajándékom az, hogy a szemüveget négy alkalommal használhatod.

Wo nagyon örült a segítségnek. Fogta a szemüveget, megköszönte, majd így szólt:

- Kérlek, mutasd meg nekem az életcéloknak megfelelő helyet a Szövedékben. Tudni szeretném, mit csináltam rosszul. Tudni szeretném, hogy vajon rosszul formáztam-e meg valamelyik darabot. Talán túl kicsire sikerültek? Vagy talán épp az volt a baj, hogy nagyok lettek? Mindent látni szeretnék - miután ezzel a kis szertartással felkészült az élményre, Wo feltette a szemüveget.

Az életcél

Azonnal az univerzum egy különleges helyére szállították, a Szövedékhez, amely a létező legcsodálatosabb dallamot énekelte, amit Wo életében valaha hallott! És akkor ott, meglátta a kirakós játék darabkáját. Látta a Szövedék húrjait. Látta a képet, közben hallgatta a zenét és a kórus hangját. Rájött arra, mi hiányzik... hol hiányos a dallam. Hallotta, majd látta a Szövedék zenéjében a lyukat, mely arra utalt: „ez Wo helye”. Ekkor a vízió szertefoszlott.

Wo hamar eszébe véste a rezonáns darab energiaformáját. Egyáltalán nem úgy nézett ki, mint az általa készített darabok: Ez egy olyan darab volt, amely a körülötte lévő energiákra rezonált. Most már rájött ő is, hogy ez az igazi kulcs. Helyét a „realitás teljességében” kell elfoglalnia. Úgy kell játszania saját hangszerén, hogy közben ott állnak mellette mások is, akik mind saját hangszereiken játszanak. A sok hangzás együtt újabb... nagyobb energiát jelentett. Együtt teremtették meg azt, amit Wo új realitásának tartott. Hogy mi volt a titok? Wo alkotásának egyáltalán nem Wo-hoz kellett illeszkednie! Ahhoz kellett igazodnia, amit a többiek alkottak, a többiek alkotásainak pedig az övéhez!

Wo rögtön munkának is látott. A hiányzó darab pont olyanra sikerült, amilyennek látomásában látta. Úgy rezonált, azt a hangot énekelte, amit a többiek hallani szerettek volna - ez a hang volt a hiányzó hang. Wo lecsiszolta és ez is gyönyörű lett. Majd a nyakába akasztotta ezt is. Ekkor megcsörrent a telefon. „Wo, átmehetünk hozzád? Van egy dolog, amit szeretnénk megbeszélni veled. A te bölcs véleményedre lenne szükségünk.” Wo pedig azt mondta: „Hogyne, gyertek nyugodtan.” Kezdett valódi életcélját követve élni. Lassan indult meg a változás és rengeteget kellett tanulnia, de végül sok embernek segíthetett. Valóban bölcs ember volt. A többiekre rezonált és ezt a többiek is érezték, mivel Wo a kórus szerves tagjaként énekelt. Az angyali dal végre kiteljesedett és hangja sokakhoz eljutott.

Drága barátaim, kezditek már érteni? Lehetek annyira egyediek, amennyire csak akartok. Tarthatjátok különlegesnek magatokat, mert valóban azok is vagytok. De azt mondom nektek, hogy különlegességetek és egyediségetek ellenére is a többiekre rezonáns hangot kell énekelnetek. Meg kell értenetek a körülöttetek lévő csoportját! TE vagy valaki teremtése! Hát érted már? A kórus együtt énekel! Együtt rezonál, teljes harmóniában. Amit te kérsz, az egy olyan dolog, amit valaki más is kér. Együtt alkottok egy teljes energiát, még akkor is, ha nem látjátok a teljes képet. Egyedül akarsz nekiindulni a dolgoknak, hátrahagyva a többieket? Jobban teszed, ha ezt újra átgondolod, mert csalódás és drámai események sorozata lesz az eredmény. Ehelyett becsülj meg mindent, ami körülvesz téged. Nézd úgy, mint a nagy egész részét és hallgass. Légy csendben és hallgass az égi kórust. A kórus a szeretet hangján szól.

A bőség

Wo már alig várta, hogy a raktárt jelképező darabot is megláthassa. Mielőtt feltette volna a szemüveget, fennhangon a következőket mondta: „Most megpillanthatom, milyen a bőség interdimenzionálisan. Mindig is erre vágytam. Biztosan nagyszerű lesz!” Ezzel feltette a szemüveget és érezte, hogy egy szempillantás alatt az univerzum egy különleges helyére viszik megint. Csodás zene szólt és a rezgések finom harmóniáját érezte. Ámulva pillantotta meg gazdagságát, Isten hatalmas raktárát, mely mindenkinek rendelkezésére állt és amelyben ott volt az ő része is. Majd a jelenség hirtelen eltűnt. De még mielőtt eltűnt volna, Wo valami nagyon zavaró dolgot vett észre. Épp mielőtt a látomás szertefoszlott volna, pont akkor, amikor a formát igyekezett jól emlékezetébe vésni, az egyszer csak megváltozott! Hogyan tudom elkészíteni majd, ha folyton változik?

Wo azonban igazából nem egy változó formát, hanem egy változó dallamot érzékelt. A téma örök mozgásban volt és minden alkalommal, amikor megváltozott, egy újabb elemre volt szükség a harmóniához. Wo azt gondolta magában, hogy ez túlságosan is nehéz feladat. Alig hogy eggyel végre elkészülök, már kezdhetek is azon gondolkodni, vajon milyen lesz a következő... ráadásul már a szemüveget se használhatom!

Ekkor a bölcs Wo, a tanító Wo, akinek sikerült az első hangot eltalálnia, most is megtalálta a választ. A következő résznek nem négydimenziósra kell lennie. Nem lehet az. Ez sokdimenziós lesz, hogy lépést tudjon tartani a változó kórossal. Wo saját elképzelése szerint alkotta meg - változtathatónak. Különböző irányokba lehetett forgatni. Páratlan alkotás volt és amikor elkészült vele, az első darab mellé rakta. De nem akasztotta a nyakába, hanem egy oltárra helyezte, önmaga tiszteletének és szeretetének oltárára. Látta benne a bőségnek azt a dinamikáját, amit megjeleníteni szándékozott vele.

Wo azonban soha nem kapott saját raktárt. Amit kapott, az ennél sokkal nagyobb volt: azt a tudást kapta, hogy folyamatosan ellátják, az aggodások és szorongások nélküli biztos tudást arról, hogy életének minden napjáról gondoskodni fognak valahogyan. Ez a raktár hatalmas volt, mert az egész zenekar és az egész kórus raktára volt.

Mintha minden egyes napra jutott volna egy megszentelt dallam. Oly bőséges volt az ellátás, hogy Wo már nem aggódott többé a pénz miatt. Ugyan még mindig voltak idők, amikor úgy tűnt, nem tudja összeszedni a labbérre valót. A múltban ilyenkor mindig aggodás fogta el, kétségbeesett imádkozásba kezdett, térdre vetette magát és jó nagy zajt csapott, egészen addig amíg azt nem érezte, hogy kérését már biztosan meghallották. A különbség most az volt, hogy mikor a labbér esedékessé vált, mosolyogva állt Isten elé és együtt énekelt a kórusral. Gondolatai pozitívak voltak. *„Elő fogom teremteni ezt a bizonyos összeget. Bár nincs túl nagy tartalékom, de bármikor rendelkezésemre áll a zenekar hatalmas raktára és amikor kell, az én részem is a helyére fog kerülni. Bár elképzelni se tudom, hogy ez mikor következhet be, ünnepelni lógom a pillanatot.”*

És az összeg meg is érkezett... néha fillérre pontosan. Figyeljete drága barátaim, tudom, hogy ez a folyamat nem egyezik azzal, amihez linearitásokban hozzászoktatok. De nem gyönyörű? Interdimenzionálisan ez mindig is adott és ilyen páratlanul csodálatos dolog. Függetlenül attól, hogy hol, milyen helyzetben vagytok, a „most” dallamát az általatok teremtett energia adja. Régen ez úgy történt, hogy felépítettétek valóságotok egy bizonyos rendszerét, majd bőséget kértetek neki. Most hadd legyen maga a kórus ez a rendszer és amire szükségetek van, azt csak vegyétek ki a hatalmas dobozból.

A társadalomba való beilleszkedés

Wo végül harmadszorra is felvette a szemüveget. Ugyancsak meglepődött, amikor megpillantotta maga előtt azt a hiányzó darabot, melynek magában a „négydimenziós állás” nevet adta és meghallotta dalát. Egyáltalán nem hasonlított arra, amit magában elképzelt. Majd ezt a darabot is elkészítette és akárcsak az előzőek, ez is különlegesen szépre sikeredett. Lecsiszolta és leolajozta. Pontosán illett a helyére és hangja gyönyörűen együtt rezgett a kórusral. De ezt a darabot se kötötte a nyakába, hanem a zsebébe tette, hogy mindig ott legyen keze ügyében, mások által nem láthatón. Kapott egy olyan új állást, mely az ő környezetében nem számított különösebben fontosnak vagy jónak. Egy rövid ideig ez kicsit bántotta, de a helyzet kezdett lassan megváltozni. A „nem fontos” állásból hirtelen fontos állás lett, mert akik látták Wo-t az épületben jövet-menet, egyszer csak faggatni kezdték: *„Milyen beosztásban is vagy nálunk? Annyira gondtalannak és kiegyensúlyozottnak látszol, ez a cég számára is nagyon jól jönne. Épp ez a bölcsesség és hozzáállás az, amire szükségünk van. Neked a cégvezetésben a helyed!”* így hát oda is került. Ezzel Wo elkezdett szépen beilleszkedni életének arra a területére is, ahol korábban olyan rosszul érezte magát. A hangok egyre nagyobb harmóniába kerültek egymással és a dal, ahogy a kórus énekelte, megnyugtatta Wo-t. Biztos helyen volt, ahogy most ti is, miközben minket hallgatva és szeretetünket élvezve itt ültök.

Drága barátaim! Lehet, hogy ti is épphogy elviselitek a munkahelyet, ahová „be kell járnotok”? Elgondolkodtatok már azon, vajon lehet-e ennek más oka is, mint a kényszer, hogy megélhetéseteket biztosítsátok? Mi van akkor, ha ti képviselitek azt a szinkronitást, amire mások épp ott várnak? Mi van akkor, ha naponta imádkoznak segítségért és a kérdéseikre adható válasz bennetek van? Gondoltatok erre valaha is? És arra, hogy vajon mit sugároztok a többi ember felé? Vajon béke és nyugalom árad belőletek? Vajon tudtok örülni a „nem fontos” munkának is? Legyetek tudatában: a dolgok nem mindig olyanok, amilyenek látszanak. Lehet, hogy ti vagytok a megoldás, ti vagytok a szinkronitás angyalai? Álltatok már meg valaha is napi munkátok során, hogy meghallgassátok a kórus dalát?

Igen, most akár azt is mondhatjátok, hogy ezzel a parabola végére értünk. Az üzenet egyértelmű: lehetsz bármily különleges és páratlan, a Földön minden egyes Embernek illeszkednie kell a többihez. A Szövedékben olyanok darabja van a tied mellett, akikre legkevésbé se gondoltál volna és bár mind páratlanul egyediek vagytok, rezgéseitek együttese egy olyan harmadik energiát hoz létre, mely képes életedben beindítani a társteremtés folyamatát. Ha négydimenziósan nézed, úgy látod mindent egyedül csinálasz, de interdimenzionális szemüveggel nézve megláthatnád, hogy valójában mindent a többiekkel együtt teszel. De van még egy kis dolgunk Wo-val. Történetének szálát még nem varrtuk el.

A teljes kép

Az angyal azzal adta át a szemüveget Wo-nak, hogy csak négyszer használhatja. Ez elég érdekes. Hiszen Wo életében csak három nagy kihívás volt, imái mindig csak e háromról szóltak. Ez az a pillanat, amikor a linearitásban élő Ember talán el is dobná a szemüveget, azt gondolván, hogy élt a benne rejlő összes lehetőséggel. Wo azonban negyedszerre is használni kívánta. így szólt hozzá: *„Lássuk, mi az amit az angyal szerint még látnom kellene!”* Majd feltette és ekkor meglátta azt a megrendítően csodálatos képet, melyhez foghatót még soha nem látott: látta, hogyan működnek együtt az egyes részek. Látta az őt jelző darabkákat, mindet akiből ő, Wo állt: felettes énjét és énjének többi részeit. Egyszerre látta mindegyiket.

Ezúttal utaznia se kellett, nem került az univerzum távoli pontjára. Azon a helyen, ahol ő maga állt, megláthatta az őt alkotó csoport egymás mellett álló összes tagját. Olyan képet látott, melyet Ember soha tisztán még nem láthatott. Őt

hatalmas, kékszínű alakzat tűnt fel szeme előtt, róluk egy napon majd beszélni fogunk még. Wo észrevett azonban még valamit és ez erősen megérintette a szívét: metaforikusan vagy sem, azt látta, hogy családja ott van és körbeállja őt! Ott voltak fiú- és lánytestvérei, szülei, sőt még gyermekei is! De jól értsétek, e családtagok többsége még nem halt meg. Nem, itt éltek a bolygón. Mégis, Wo most interdimenzionálisan egy olyan képet látott, mely szerint mind az ő részei voltak! Vajon mit jelenthet ez?

Jól figyeljétek drága családtagok, hogyan írhatnánk le kíváncsi fületek és szemetek számára érzékletesen a választ egy olyan dologra, mely kívül esik az általatok felfogható valóságon? Hogyan mutathatunk meg nektek valamit, amit nem vagytok képesek meglátni? Még mielőtt a bolygóra érkeztetek volna, megállapodást kötöttetek a körülöttek élőkkel. Az emberi energiáknak ebben a „levesében”, amit úgy hívtok: „én”, családokat egyes részei és darabkái is benne vannak, ők is részeiteket képezik. Támogató csoportként vannak itt és miután a négydimenziós földi tapasztalásokat elhagyják, egyes részeik továbbra is veletek maradnak. Ez messze meghaladja a genetika, a biológia és a DNS általatok érzékelt rétegének lehetőségeit. Messze meghaladja. Wo tehát megpillanthatta a Wo-t alkotó csoportot. És a mai napig sem érti, hogy élhetnek itt a Földön és hogy képezhetik ezzel egyidejűleg az ő részeit is? És mi a helyzet a szüleivel? Azt hitte, hogy eltávoztak és talán azóta újra megszületve a bolygó valamelyik részén élnek életüket, akárcsak ő, Wo. Akkor viszont hogy lehetnek mégis veletek? Hogy léteznek ez?

Valóban lehetséges egyszerre kettő vagy három helyen is lennetek? Igen, lehetséges. Jobb, ha ehhez a gondolathoz mielőbb hozzászoktok. Ez is mind része a felfoghatatlannak - a láthatatlannak. Lehet, hogy az, akit a tükörbe nézve láttok, maga is része valaki más energiájának? Ha ezt képesek vagytok felfogni, akkor már jó úton vagytok annak megértéséhez is, hogy miként zenélhettek a Kozmikus Szövedék zenekarában... bár mindannyian Isten egyedülálló teremtményei vagytok. A Szövedék egy gyönyörűsége dallamot játszik... a harmónia dallamát... a szeretet dallamát. E dallam örök és elválaszthatatlan voltotok üzenetét dalolja nektek.

Légy oly különleges, amilyen csak lenni akarsz, de csendesedj le és hallgasd a körülötted hangzó zenét, mert ebben a hangnemben kell neked is énekelned. Metaforikus? Nagyon is. De még több ilyen jellegű tanítást fogtok tőlünk hallani, mikor azt tanítjuk majd nektek, négydimenziós lényeknek, hogyan juthattok el a 23. dimenzióba.

Így aztán bármennyire is tudatában vagytok annak, hogy rendelkeztek a társteremtéshez szükséges szellemi szerszámokkal, bármennyire is hiszitek, hogy kezetekben vannak már a kirakós játék különleges darabkái, melyek segítségével életutatok felépíthető, ne csapjatok túl nagy zajt a kalapálással és véséssel, mert különben még azt se ismeritek fel, melyik hangnemben kellene énekelnetek. A dal hangneme jelképezi a mellettek élők életét, az ő mellettük élőkét és így tovább... És akkor, drága barátaim, amikor már elegendő számban énekeltek a megfelelő hangnemben, akkor már nem lesz többé háború se a Földön!

Nem csak egy pár emberről van szó. Az ébredés mindenütt tapasztalható. Ott van az indigó színben és az Új Emberben (gyerekekben), akik térben látnak, akik már azelőtt látják a nagy egészet, mielőtt még bárki is a részletekről kezdené tanítani őket. Ez a különbség köztetek. A tudatosság megváltozásáról van szó, melynek révén úgy járhatnak-kelhetnek köztetek, hogy közben tudnak a zenekarról. Ez a hangnem és dallam eddig ismeretlen volt a bolygó számára. Ennek a dalnak neve van és nagy lehetőségek rejlenek benne. A dal neve: Új Jeruzsálem. Béke a bolygó számára. Béke a gyerekek számára. Remény.

Drága barátaim, dualitásotokban éltek és mindig is abban fogtok. Egy régi energia vesz körül benneteket, melynek képviselői foggal-körömmel küzdenek majd a régi próféciaik életben tartásáért. Vannak, akik valóban szeretnék, ha bekövetkezne az Armageddon. És mit tesztek ti ebben a helyzetben? Hogyan bántok azokkal, akik a bolygó végnapjait várják, akiknek szent meggyőződésük, hogy üres komédia, amit csináltak? Szeressétek őket és énekeljétek együtt a kórusban, mert a kórusban ők is ott vannak... csak még nem ismerték fel a dallamot.

Ezért aztán most, amikor szokásunk szerint távoznak e helyről, ahol meghallgattátok és elolvastátok üzeneteinket, azt mondjuk nektek, hogy nem mindannyian távoznak. Mert néhányan valóban megértették ezt az interdimenzionális üzenetet és szükségetek van valakire, aki együtt énekel veletek. Csendüljön fel hát az ének és ünnepeljétek kórusotok új tagjait. Menjétek és éljétek békében e csodás bolygón.

És ez így van.

Kryon